പദ്യമാലിക

രണ്ടാം ഭാഗം.

E135

പ്രണാധകന്മാർ,
എം. രാജരാജവർമ്മത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്
എം. എ., ബി. എൽ.
പണ്ഡിതൻ കേരളവർമ്മത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്

പ്രകാശകൻ,
തോമസ് പോൾ ബി. എ.

"വിദ്യാവിലാസം" പ്രസിദ്ധീകരണശാല,
തിരുവനന്തപുരം.

കൊല്ലം "വിദ്യാവിലാസിനി" മുദ്രണത്തിൽ
അച്ചടിപ്പിച്ചു.

(Copy right reserved.)

൧൮൮൩.

പദ്യമാലിക

അഞ്ചാം ഭാഗം.

E-135
No 590

പ്രസാധകന്മാർ

എം. രാജരാജവർമ്മത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്
എ. എ., ബി. എൽ.
ചന്തളം കേരളവർമ്മത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്.

പ്രകാശകൻ

തോമസ് പോൾ, ബി. എ

വിദ്യാവിലാസം പ്രസിലധികൃതശാല
തിരുവനന്തപുരം.

രണ്ടാം പതിപ്പ്—൪൦൦൦ കോപ്പി.

കൊല്ലം "വിദ്യാഭിവർദ്ധിനി" അച്ചുകൂടത്തിൽ
അച്ചടിപ്പിച്ചതു്.

(Copy Right Reserved.)

1093.

524
1-2

CONTENTS.

വിഷയസൂചി.

		പുറം
ക.	ദൈവമുണ്ടേ തുണ	ക
ഖ.	സാരോപദേശം	ഖ
ഗ.	ദുരഭിമാനം	ഗ
ഘ.	മനോരാജ്യം	ഘ
ങ.	യാത്രഅയപ്പ്	ങ
ച.	മധുരാപുരി	ച
ഛ.	നദി	ഛ
ജ.	അക്ഷയപാത്രം	ജ
ഝ.	സ്ത്രീവധം ...	ഝ
ഞ.	വീരവാദം	ഞ
ട.	തിരുവനന്തപുരം	ട
ഠ.	ദൂതവാക്യം	ഠ
ഡ.	ഒരു കടുഭാഷണം	ഡ
ഢ.	ബാല്യം	ഢ
ണ.	സത്യാസ്വയംവരം	ണ
ത.	നൃഗൻ	ത
ഥ.	ധർമ്മപുത്രരുടെ രാജ്യഭാരം	ഥ
ദ.	പുത്രവാത്സല്യം	ദ
ധ.	ദുർമ്മോഹം	ധ
ന.	കൃത്തിക	ന
പ.	ബാലോപദേശം	പ
ഫ.	സമുദ്രം	ഫ
ബ.	അഭിമാനം	ബ
ഭ.	ശ്രീമൂലംതിരുനാൾ	ഭ
മ.	രാമാഭിഷേകം	മ
യ.	ഭീമദുര്യോധനയുദ്ധം	യ
ര.	ഒരു കുമാരൻ	ര
ല.	അസ്തമയം	ല
വ.	ദശാവതാരം	വ

തിരുവിതാംകൂർ സംസ്കൃത സാഹിത്യ പരിഷത്ത്
ഗ്രന്ഥപ്രദർശനത്തിനു വച്ചത്
7-1-100

പദ്യമാലിക

അഞ്ചാം ഭാഗം.

---

൧. ദൈവമുണ്ടേ തുണ.

വായുനാളാന്നിട്ടും ക്രൂരമർം കൊണ്ടെഴും
രാവിനെന്നോണമാം നേർവഴിയെങ്കിലും,
പോവുക ധൈര്യമായ് ചൂട്ട മിന്നിത്തരാൻ
ദൈവമുണ്ടേ തുണ ഞായം നടത്തുക.

കല്ലിലും മുള്ളിലും കുണ്ടും കുഴിയുമായ്
വല്ലാത്ത കാടുകൾം കേറണമെങ്കിലും,
വല്ലായ്മ കൂടാതെ പോകു സഹോദരാ!
ദൈവമുണ്ടേ തുണ ഞായം നടത്തുക.

ക്ഷീണവും ദാഹവുമേറി വന്നീടിലും,
കാണാൻ വഴിക്കുമിന്നന്തമില്ലെങ്കിലും,
കേണിടാതേ നടന്നീടു സഹോദരാ!
ദൈവമുണ്ടേ തുണ ഞായം നടത്തുക.

കള്ളങ്ങളോതിടും തസ്കരർം നോക്കിടും
പുള്ളികളുണ്ടിങ്ങു പത്തു ആറായിരം
വെള്ളത്തിലും കൂടി വിശ്വസിച്ചീടൊലാ,
ദൈവമുണ്ടേ തുണ ഞായം നടത്തുക.

കക്ഷിയും വേണ്ടെടോ! സാക്ഷിയുംമുമ്പന്റെ
പക്ഷവും പോരിലങ്ങീക്ഷിച്ചിടേണ്ട താൻ
രക്ഷിക്ക മാനവും സത്യവും വിദ്യയും,
ദൈവമുണ്ടേ തുണ ഞായം നടത്തുക.

നഞ്ചായ സാധനം നെഞ്ചകത്തുള്ളോരെ
വഞ്ചിച്ചിട്ടുമെന്നുമോത്തിരിക്കേണമേ;
തഞ്ചത്തിൽ വന്നിടുന്നോരേ പെടിക നീ
ദൈവമുണ്ടേ തുണ ഞായം നടത്തുക.

ആക്ഷേപമോതീട്ടു ശിക്ഷിച്ചിടും ചിലർ;
ശ്രുക്ഷമായ് ചൊന്നിട്ടു രക്ഷിച്ചിടും ചിലർ,
പക്ഷേ ഗണിക്കൊല്ല രണ്ടും സഹോദരാ!
ദൈവമുണ്ടേ തുണ ഞായം നടത്തുക.

സാധുക്കളായവക്കാധി തീർത്തീടുവാൻ
സാധകമൊന്നതാൻ ബോധിച്ചുകൊള്ളുക;
ബോധമാകും ധനം ധാരാളമുണ്ടെങ്കിൽ
ദൈവമുണ്ടേ തുണ ഞായം നടത്തുക.

.....

൬. സാരോപദേശം.

കണ്ണാടി കാണ്മോളവും തന്നുടേ മുഖമേറ്റം
നന്നെന്നു നിശ്ചയിക്കുമെന്നുമേ വിശ്വപന്മാർ;
മറ്റുള്ള ജനങ്ങൾക്കു കുറ്റങ്ങൾ പറഞ്ഞീടും,
മുറ്റും തന്നുടേ കുറ്റമൊന്നാകിയുമില്ല.

കുറവില്ലാത്ത ജനം കുറവുള്ളവരേയും
ചെറു നിന്ദിക്കയില്ല തന്നുടേ ഗുണം കണ്ടാൽ;

മത്തേഭൻ പാംസുസ്നാനം കൊണ്ടല്ലോ സന്തോഷിപ്പൂ,
നിത്യവും സച്ഛജലം തന്നിലെ കുളിച്ചാലും

സജ്ജനനിന്ദകൊണ്ടേ ദുർജ്ജനം സന്തോഷിപ്പൂ,
സജ്ജനത്തിനാ നിന്ദയില്ല ദുർജ്ജനത്തെയും;

ക്ഷീരമാംസാദി ഭുജിച്ചീടിലുമേധ്യത്തെ-
പ്പാരാതെ ഭുജിക്കണം സാരമേയങ്ങൾക്കെല്ലാം.

സത്യധർമ്മാദി വെടിഞ്ഞീടിന പുരുഷനെ
കൃതഘ്നനാം സർപ്പത്തെക്കാളേറവും പേടിക്കണം.

നാസ്തികന്മാരായുള്ളോർ തങ്ങളുമെല്ലാം പുന-
രാസ്തികന്മാരോ പറയണമെന്നില്ലയല്ലോ.

നാസ്തികന്മാരായുള്ളോരസത്യവാദികളിൽ
ആസ്ഥയാ വസിക്കുന്നു കലിയെന്നറിഞ്ഞാലും;

നിർമ്മല മനസ്സോടും ധർമ്മചാരികളായോർ
തമ്മൊടങ്ങെങ്ങു മുട്ടുതീട്ടുകയില്ല കലി.

മൂർഖനാമവനോടു പണ്ഡിതൻ ശുഭാശുഭ-
മാഖ്യാനം ചെയ്താൽ മൂർഖനശുഭം ഗ്രഹിച്ചീടും;

ക്ഷീരവും പുരീഷവും കൂടവേ നൽകീടുകിൽ
തന്നിടും പുരീഷത്തെ പ്പുന്നിയെന്നറിഞ്ഞാലും.

നല്ലതായിരിപ്പവൻ നല്ലതു ഗ്രഹിച്ചീടും
വെള്ളത്തെ വെടിഞ്ഞു പാലന്നമെന്നതുപോലെ;

ദുർജ്ജനം ചൊല്ലീടുന്ന സജ്ജനത്തെയുമെല്ലാം
ദുർജ്ജനമെന്നതിനിക്കെതുയും ചിത്രമോത്താൽ;

സജ്ജനമാകുന്നതു തങ്ങളെന്നാക്കീടുന്ന
ദുർജ്ജനമാകാത്തവരെന്നറിഞ്ഞതു മൂലം.

(മഹാഭാരതം)

.....

൩. ദുരഭിമാനം.

ചട്ടിണിപൈട്ടങ്ങുമിങ്ങും നടക്കുന്ന
പട്ടിയ്ക്കു താടിയും മീശയും ദംഷ്ട്രയും
കെട്ടിച്ചമയിച്ചു കേസരി മേവുന്ന
കാട്ടിൽഗ്ഗിരിമുകളേറിയിരുത്തിയാൽ,
ചേട്ടയ്ക്കു കണ്ടത്തിൽനിന്നു കണ്ഠീരവ-
ശ്രേഷ്ഠന്റെ ഘോരനാദം വരുത്താവതോ?
വേഷത്തിനൊത്തൊരു ശബ്ദം പുറപ്പെടാ;
'ഞൊ ഞൊ'യിതെന്നൊരു ശബ്ദം പുറപ്പെടും.
മത്തമാതംഗപ്രവീരന്റെ മസ്തകം
കുത്തിപ്പിളർന്നു കിളർന്നു ചാടീടുന്ന
രക്തം കുടിച്ചു തടിച്ചു തകർത്തുകൊ-
ണ്ടുത്തുംഗ കോപം കലർന്ന സിംഹത്തിന്റെ
കണ്ണത്തിൽനിന്നു മുഴങ്ങി പുറപ്പെടും
കണ്ണവിഹിനമാം നാദം കണക്കിനെ
ശബ്ദം പുറപ്പെടീച്ചീടുമോ ചൊൽക നീ.
എച്ചിലും ചപ്പിക്കടക്കുന്ന പട്ടിതാൻ
നിശ്ചയിയ്ക്കുട്ടി പുലരും തറവുകൊ-
ണ്ടോടുന്ന പട്ടിതന്നൊച്ച കേട്ടാലൊന്നു
പേടിച്ചു പട്ടിയ്ക്കു മാറിത്തമേവരു

പുള്ളിപ്പുലികൾ വരിയൻ പുലികളും
പൂച്ചക്കിടാങ്ങളും കണ്ടാലൊരു വിധം;
എന്നാൽപ്പുലികളോടങ്കം പൊരുതേണ–
മെന്നുള്ള മോഹമിപ്പൂച്ചയ്ക്കു ചേരുമോ?

(കുഞ്ചൻനമ്പിയാർ)

---

൬. മനോരാജ്യം.

പണ്ടൊരു ഭ്രഷ്ടസുരബ്രഹ്മചാരി സുഖം
പൂണ്ടൊരു വിപ്രന്റെ മന്ദിരം പുക്കടൻ
ശ്രാദ്ധം ഭുജിച്ചു മലപ്പൊടി ദക്ഷിണ
മാത്രം ലഭിച്ചു മൺപാത്രത്തിലാക്കിനാൻ.
തപിടുപൊടി വടിയിനൊടു ഘടമതിൽ നിറച്ചുടൻ
താനേ തലയിൽ ചുമന്നു നടന്നിതു.
മാർഗ്ഗേ മനോരാജ്യമോരോന്നു ചിന്തിച്ചു
മാണവൻ മെല്ലേ നടന്നു തുടങ്ങിനാൻ:—
അപ്പനേ ചെന്നു മലപ്പൊടി വിറ്റു പെ-
ണ്ണാടിനേ മേടിച്ചുകൊണ്ടു പോയങ്ങു ഞാൻ
സരസതരുണ സലീലമിവ സതതമപി നർത്തകി ഞാൻ
സാദരം നാന്നായ്പ്പുല്ലുകൊണ്ടീടുവൻ.
സംവത്സരത്തിലീരണ്ടു ശിശുക്കളെ
സ്സംഭവിപ്പിക്കുമിപ്പെണ്ണാടുമിങ്ങനേ;
ആട്ടിൻകിടാങ്ങളേ വിറ്റു പശുവിനെ-
പ്പാട്ടിൽ നമുക്കൊന്നു മേടിക്കണം ദൃഢം;

പുത്രവിനൊരു ശിശു ഭവതി, ശിശുവിനു ശിശുക്കളും
പാരാതെ നാലഞ്ചു കാളക്കിടാങ്ങളും.

അങ്ങനേ വാണാൽ കൃഷി തുടങ്ങാനുള്ള
സംഗതി വന്നു ഭവിക്കും നമുക്കിനി;

നല്ല കണ്ടത്തിൽ കൃഷി ചെയ്തുകൊണ്ടു ഞാൻ
നെല്ലും വളരെ സമ്പാദിച്ചനന്തരം,

ഇരുപകലധികതരസുഖമൊട്ടു വസിക്കയും
ഇല്ലവും പുത്തനായിപ്പണിയിക്കയും;

നല്ലൊരുപെണ്ണിനേ വേളി കഴിക്കയും,
ഇല്ലത്തു മെല്ലെ കുടിവച്ചുകൊൾകയും,

അപ്രകാരം രമിക്കും വിധൌ ഭാര്യക്കു
ഗർഭമുണ്ടാകും പ്രസവിക്കുമുണ്ണിയേ;

സുതനുടയ ജനനമതിശുഭകരമവന്നു ഞാൻ
സോമശർമ്മാവെന്നു പേരിട്ടുകൊള്ളുവൻ.

അക്കാലമുണ്ണിയെ നോക്കാതെ മാതാപൂ
പൈക്കറ്റുപോനങ്ങു പൊയ്കുളഞ്ഞാകിൽ ഞാൻ

കോപിച്ചു കോൽകൊണ്ടു താഡനം കുട്ടവൻ
ഗോശാലയിൽ ചെന്നകത്തു പുക്കീടിലും.

പൊന്നണിവണ്ണം മനോരഥം ചിന്തിച്ചു
ദണ്ഡുകൊണ്ടൊന്നങ്ങടിച്ചു കുംഭോദരേ.

മൺകൂടം പൊട്ടിത്തകർന്നു മലർപ്പാടി
മണ്ണിലും തന്നുടേ കണ്ണിലും മൂക്കിലും

അടിമുടികൾ മുഴുവനഥ വെളുവെളെയണിഞ്ഞുകൊ-
ണ്ടങ്ങനേ ചെന്ന ഗൃഹം പുക്കു മാണവൻ.

(പഞ്ചതന്ത്രം)

---

൪. യാത്ര അയപ്പു.

ഗോപാലനാഥനായ് നിന്നൊരു നാദനോ-
ടാകുലമാകാതെ ചൊന്നാൻ പിന്നേ:-

"നമ്മുടേ ദേശത്തു പോവതിനായിട്ട്
ചെമ്മേ മുതിരേണം താതനിപ്പോൾ.

യാദവന്മാക്കെല്ലാം മോദത്തേ നൽകിനി-
ന്നാദരവോടു തഴപ്പിച്ചുള്ളിൽ;

അമ്മയെക്കാണ്മാനായ് ഞാനും വരുന്നുണ്ട-
ങ്ങുണ്മയെച്ചൊന്നതു തേറിനാലും.

അച്ഛനമ്മയ്ക്കും മറവിവരുണ്ടല്ലോ
ഇച്ഛയേ നൽകുവാനെന്നു നണ്ണി,

ദീർഘമായുള്ളൊരു കാലമിങ്ങൊന്നാനും
പാർക്കുമിവനെന്നതോക്കൊല്ലാ തെ.

അച്ഛനായുള്ളതു നീയൊഴിച്ചാരുമി-
ല്ലച്യുതൻ തന്നാണ ചൊല്ലാമിപ്പോൾ.

പെറ്റു വളത്തൊരു തായായി നിന്നതും
മുറ്റുമെനിക്കു മറവാരുമില്ലേ.

അറിലും തീയിലും വീഴാതേകണ്ടെന്നെ-
പ്പോറി വളത്തതും നിങ്ങളല്ലോ.
ഇങ്ങനെയുള്ള ഞാനെന്നേ മറക്കിലും
നിങ്ങളേയെന്നും മറക്കയില്ലേ."

നന്ദനോടിങ്ങനെ ചൊന്നടൻ തന്നുടെ
ചങ്ങാതിമാരോടും ചൊന്നാൻ പിന്നെ:—
"അച്ഛനു ചെങ്ങാതമായിട്ട നിങ്ങളു-
മിച്ഛയിൽ പോകേണമമ്പാടിയിൽ.
പാരാതെ പോന്നാണ്ടു വന്നീടുന്നുണ്ടു ഞാൻ
നാരായണൻ തന്റെ പാദത്താണെ.
തങ്ങളുമായുള്ള ലീലകൾ ചിന്തിച്ചാ-
ലെങ്ങനേ ഞാനിന്നു നിന്നു കൊൾവൂ?
കാളിന്ദീതീരത്തക്കാനനം തന്നിലെ
കായ്യുമെത്തിന്നല്ലോ ഞാൻ വളർന്നു;
എന്നുമതിനുള്ളോരിച്ഛ പുലമ്പിയു-
ണ്ടെന്നുള്ളിലെന്നാതു തേറിനാലും."

(ചെറുശ്ശേരി)

.....

൩. മധുരാപുരി.

ശ്രീമധുരാപുരിയെന്നൊരു നാമമായ്
ശ്രീമതിയായോരു രാജധാനി-
യാദവന്മാക്കെല്ലാമാധാരമായിനി-
ന്നാടിയിലുണ്ടായി പണ്ടു പാരിൽ,

നാകികൾക്കെല്ലാമങ്ങാധാരമായോരു
നാകമഹാപുരിയെന്നപോലെ.

സപ്തപ്രന്തന്നിലുള്ളാശയുണ്ടായ്വരാ
ഭൂപുരിതന്നിലിരിപ്പോക്കെന്നും;
നന്ദനം തന്നുടെ നിന്ദയെച്ചെയ്യുമ-
മ്മന്ദിരേ നിന്നെഴും നിഷ്ഫടങ്ങൾ;

നിജ്ജര ടീഫ്ലികാതന്നുള്ളിലേറുന്ന
ലജ്ജയെച്ചേക്കുമദ്ദീഫ്ലികകൾ;

ധർമ്മിഷ്ടരായോരെച്ചിന്തിച്ചു കാൺകിലോ
ധർമ്മജൻ ശീലവും താഴ്മ കോലും;

ആയങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ തോയാകരന്തന്നിൽ
പായുന്ന വൻനദീജാലം പോലെ;

സപ്തർഷിമണ്ഡലന്തന്നുടെ തിണ്മയെക്കാണുമ്പോൾ
തിണ്ണമൊന്നുമുമ്മേരു ശൈലം;

ദാനങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ വാനവദാതൃക്കൾ
ഹീനങ്ങളായ്വരും ഭീനങ്ങളായ്;

വീരരായുള്ളോർതൻ ധീരത കാണുമ്പോൾ
നേരായോരില്ലയിപ്പാരിലാരും;

വിദ്യയെക്കൊണ്ടുള്ള വേലകൾ കാണുമ്പോൾ
വിസ്മയം കോലുമല്ലുജ്ജടിയും;

അസ്ത്രങ്ങൾ കൊണ്ടവരഭ്യസിച്ചീടുമ്പോൾ
കേട്ടങ്ങുനോക്കുമമ്പാർഗ്ഗവനും;

വെണ്മാടന്തന്നുടേ വെണ്മയെക്കാണുമ്പോൾ
കന്മഷം തോന്നുമക്കൗമുദിക്കും;

അപ്പുരിതന്നിൽ വിളങ്ങി നിന്നീടുന്ന
ശില്പങ്ങളൊന്നൊന്നോ പാത്തു കണ്ടാൽ,

വാസവമന്ദിരം വായ്പോടെ നിർമ്മിപ്പാൻ
മാതൃകയായതിതെന്നു തോന്നും;

അപ്പുരിതങ്കലുള്ളദ്ഭുതം ചൊല്ലുവാൻ
കെല്പുള്ളോരാരുമില്ലെന്നു വേണ്ട;

തത്സാരമോക്കിലോ വസൈകസാരയും
നിസ്സാരമായിട്ടേ വന്നുകൂട്ടൂ.

(ചെറുശ്ശേരി)

---

൨. നദി.

"അയി തരംഗിണി! സുന്ദരി! ചൊൽക നീ-
യെവിടെ നിന്നൊഴുകുന്നു ജലം തവ?
അലസയായെവിടേക്കു കടന്നിട്ടു-
ന്നതി വിചാരനിമഗ്നയുമായി നീ?"

"മലയിലാണു ജനിച്ചതു, ഞാനലിൽ
ച്ചിതുമമ്മഴ തന്നെ വളർത്തിമാം;
വനസുമങ്ങൾ വിതാനമതായിട്ടു-
ന്നരുവിയാണു ഭവിച്ചതു തൊട്ടിലായ്;

അവിടെ നിന്നൊരു നാളൊരു ചോലയാ-
യുള്ളികളാണ്ടു നടന്നവിട്ടുന്നു ഞാൻ
ചെരിവിൽ വീണു കുതിച്ചുമുരുണ്ടു-
ന്നടിയിലേക്കു കടന്നു രസത്തൊടെ;

കുറിയ പുല്ലു നിറഞ്ഞു മനോജ്ഞമാ-
മിരുകരയ്ക്കു നടുക്കു കടക്കുവേ
വിടിരുമമ്മലരുമ്മകടം തന്നുമാം
പ്രിയത പൂണ്ടെതിരേറു ഗൃഹങ്ങളിൽ;

ഇതി രസേന രമിച്ചു കടന്നു ഞാൻ
കടവോരോന്നി, നി വൻകടലാം മമ
ശവകുടീര, മതിന്നലറുന്നതെൻ
ചെവിയിലേറു നടന്നിടുവാൻ പണി."

൬. അക്ഷയപാത്രം.

"അന്തണവരരേ! കാട്ടിലിരിക്കും
കുന്തീസുതരുടെ വാത്തകടം പറവിൻ
നാട്ടിലവർക്കു പുസ്ഥിതിയേക്കാൾ
കാട്ടിൽപ്പെരുകിന പരമാനന്ദം;
കാറിൻ മകനുടെ കായമതിപ്പോൾ
കാറും മഴകളുമേറു വലഞ്ഞു.
കൊറിനു വകയില്ലാഞ്ഞിട്ടങ്ങൊരു
കൊറിപ്പക്ഷി കണക്കെ മെലിഞ്ഞു."
"കൊറിനു വകയില്ലെന്നോ? ശിവ! ശിവ!
മാറികടം നിങ്ങൾക്കെന്തറിയാവൂ?
ഉറക്കാക്കൊരിടത്തും ചെന്നാൽ
ഉടനം വരുമാറില്ലെന്നറിവിൻ."
"ഫലമൂലാദികടം വളരെത്തിന്നാം
മലയിലതല്ലാതെന്തൊന്നുള്ളു?"

"ഫലമില്ലാത്ത വിവാദംകൊണ്ടിഹ
കലഹിക്കുന്നതുമെന്തിനു വെറുതെ?
കറിനാലും കൂടാതൊരു ഭക്ഷണ-
മറിയുന്നില്ലവനങ്ങളിലെങ്ങും."

"കറിവെപ്പാനൊന്നുള്ളതു കാട്ടിൽ?
വിറകിനു മാത്രം മുട്ടില്ലവിടെ;
അരിയും മോരും പാത്രവുമിവക-
യൊരു വസ്തുക്കളുമവിടെക്കിട്ടാ.

കൂടുപറഞ്ഞാൽ ബോധം വരുമോ
ചോറുണ്ണുന്നവരുണ്ടോ കാട്ടിൽ?
ചോറു തരും യജമാനന്മാരിൽ
കുറ്റമായതു കുറവതുമല്ല."

"കാര്യം പറയാമറിയണമെങ്കിൽ
സൂത്രവഴക്കൊരു പാത്രം നൽകി;
എന്തൊരു വസ്തു നിരൂപിച്ചെന്നാൽ
അന്തരമില്ലതിലുണ്ടാമപ്പോൾ.

അരിയും വേണ്ടാ വിറകും വേണ്ടാ
ഉപ്പും വേണ്ട മുളകും വേണ്ടാ
വെപ്പാനുള്ളവരാരും വേണ്ടാ
നിരൂപിക്കുമ്പോൾ ചോറും കറിയും

പരിചൊട്ട പാത്രംതന്നിൽക്കാണാം;
പുലയും മോരും പഴവും തൈരും
ചിലവഴിയാതങ്ങവിടെക്കാണാം."

൯. സ്ത്രീവധം.*

യുവതികളെ വധിക്കയോ ഹന്ത! മോ താ-
നവരതിദുഷ്ടകളെങ്കിലും നരേന്ദ്ര!
ഇവർ പുനരപരാധമെന്തു ചെയ്തു
ശിവ! ശിവ! നിഷ്കൃപനായതെന്തെടോ താൻ?

നിജമരണഭയം നിനയ്ക്കൊന്നോ
നിജഭഗിനീനിധനായ നീ മുതിർന്നു?
നിജോട്ടജബലകീർത്തിപുഷ്ടിയെല്ലാം
ത്യജതി ഭവാനിഹ ജീവിതാഗ്രഹത്താൽ.

ജനനമരണമെന്നതിജ്ഞനാനാ-
മനുഭവമെന്നതിനെന്തെടോ വിഷാദം?
മരണദിവസവും ശിംസ്സിലാക്കി-
ധരണിതലം പ്രവിശന്തി മാനുഷന്മാർ.

ചിലരിഹ പല വാസരം വസിക്കും,
ചിലരുടനേ നിജകർമ്മണാ മരിക്കും;
മരണമൊരുവനും വരാത്തതല്ലെ-
ന്നറിക ഭവാനറിവുള്ള ചാരുബുദ്ധേ!

അവികലമലമൂത്രമാംസപിണ്ഡം
ഭുവി ബഹുദുഃഖടുദുഷ്ടപാത്രം
ഇദമവനിപതേ! നരന്റെ ഗാത്രം
വദ വദ വാഞ്ഛിതമെന്തു നിഷ്ഫലം തേ

അശരണജനനിഗ്രഹം തുടർന്നാ-
ലശനിസമം തവ പാപമാപതിക്കും,
ദുശതരനരകാഗ്നിയിൽ പതിക്കും;
കുശമതിയായ ഭവാനിതാ വരേണ്ടൂ?

'തെരുതെരെ വളരുന്ന സാഹസങ്ങൾ-
ക്കരുതരുപാത്രമതായി ഭോജരാജൻ
അരുതിവനൊട്ടു കൂടി വാസ'മിത്ഥം
കരുതി നടക്കുമിനി പ്രജാസമൂഹം.

അതിശഠമതികംസനെന്നനിന്നെ-
ക്കൃതികർം ദൃഷിക്കുമതിന്നു നീക്കമില്ല
അതിനു മുതിരൊലാ മഹാമതേ! നീ
മതി മതി സാഹസമിങ്ങു വാങ്ങിനില്ക്കൂ.

(ശ്രീകൃഷ്ണചരിതം മണിപ്രവാളം.)

---

൧൦. വീരവാദം.

കഠിനഗദകൊണ്ടു ഞാനൊന്നടിക്കും വിധൌ
ഝടിതി പൊടിഭസ്മമാമസ്ഥിയാടികർം
തുടുതുടെയൊലിക്കുമച്ചോരയാം ചോലയിൽ
പൊടികളിടകൂടണം ചന്ദ്രചൂഡം ഭജേ.

പടുതയൊടു ചെന്നു ദുര്യ്യോധനൻ തന്നുടേ
തുടയിലടികൊട്ടുവൻ കൂടിയാത്തിട്ടനൻ
കുടിലമതിയായ ദുശ്ശാസനൻ തന്നുടേ
ഉടലുമഥ കീറുവൻ ചന്ദ്രചൂഡംഭജേ.

ജലനിധി കലങ്ങണം ചോരകൊണ്ടാഹവെ
കുലഗിരി കുലുങ്ങണം ശോണിതേ മുങ്ങണം
വലിയ തടിയുള്ള ഞാനങ്ങുമിങ്ങും രണേ
നലമൊട്ട പിണങ്ങണം ചന്ദ്രചൂഡം ഭജേ.

ഇഹ വലിയോരുണിയായ്തീർന്ന ഞാനിങ്ങനേ
ബഹു രുധിരമാണ്ട ദുശ്ശാസനന്മാരിലും
അഹമതിചിശപ്പു തീർത്തിടുവൻ സംഗരേ
നഹി കിമപി സംശയം ചന്ദ്രചൂഡം ഭജേ.

തെളിവിലിഹ കാളിയും കുളിയും വന്നുടൻ
വളരുമൊരു ചോരയിൽ കേളിയാടീടണം;
കളകളഭയങ്കരം മുങ്ങിയും പൊങ്ങിയും
കളികളുളവാകണം ചന്ദ്രചൂഡംഭജേ.

പല പല കബന്ധവും നൃത്തമാടീടണം,
തല പലതറുത്തു ഞാൻ പന്തടിച്ചീടുവൻ;
വലിയ കുലയാനയെത്തല്ലിയോടിക്കണം;
ചില വിരുതുകാട്ടണം ചന്ദ്രചൂഡം ഭജേ.

(പതിന്നാലുവൃത്തം)

൨൫. തിരുവനന്തപുരം.

വാരിധി ചുറ്റും വായ്ക്കും
പാരിതിനെതിരറ്റ ഫാലതിലകമതായ്
ഭാരതമെന്നൊരു ഖണ്ഡം
സാരത തടവിസ്സുല്ലസിക്കുന്നു.

അതിനുള്ളിലുണ്ടു കേരള-
മിതി നല്ല യശസ്സിയന്നിടും ദേശം;
വിധി നിതരാം പ്രകൃതിയതാം
സുതനുവിനായ് ത്തീർത്ത സുരുചിരോദ്യാനം.
പാരിൽ തദംശമൊന്നിനു
പേരെത്തി വരുന്നു വഞ്ചിയെന്നു ചിരം;
ദാരിദ്ര്യനടമതിൻ മറു-
തീരത്തതിലുള്ള മനുജർ കയറുന്നു.

വരദം നിലമതിൽ നന്മഴ-
യൊരുതെല്ലും തെറ്റിടാതെ പെയ്തുവിടും
വരതരുണി ധരണി ചൂടിയ
മരതകമണിമാല്യമായ് ലസിക്കുന്നു.

സൌഖ്യമിദ്ദിക്കിന്നൊരു
മുഖ്യസ്ഥലമുണ്ടു തിരുവനന്തപുരം;
ചക്രമൊടിവിടെ വസിപ്പവ-
രൊക്കെ ഭോഗികളിലഗ്രഗണ്യന്മാർ.
ശ്രീമദനന്തപുരത്തിൽ
ശ്രീമതമിദ്ദിനു തിന്നുപോം മട്ടിൽ
സീമ ദയയ്ക്കില്ലാതൊരു
കാമദമാം കല്പവൃക്ഷമമരുന്നു.

അതിനിവിടെ രാമവർമ്മാ-
ഭിധനലമൊടുനൽകിടുന്നു നരരെല്ലാം;
അതിനുടെ ഋണങ്ങൾ വാഴ്-
ത്തുന്നതിനാകുന്നില്ലശേഷമജനുമഹോ!

(വഞ്ചീശഗീത)

൫൨. ഭൂതവാക്യം.

ബന്ധുക്കളായുള്ള നാം തമ്മിലിപ്പോൾ
സന്ധിക്കുമാറുള്ള ബന്ധം വരേണം;
എന്തിന്നു വൈരം മുഴുക്കുന്നു ചിത്തേ
സന്താപമൂലം മഹാദേവശംഭോ?

ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന കാലം നരാണാം
ഭാവാനുകൂല്യം വരേണ്ടുന്നതെല്ലോ;
അപ്പോളതൊക്കെ ക്ഷമിക്കേണമെന്നാൽ
അപ്രത്തുമില്ലാ മഹാദേവശംഭോ.

ദേവാസുരം തമ്മിലെന്നല്ല നല്ലു
ദേവാംശമായുള്ള ഭൂമീപതീനാം;
ദൈവം പ്രമാണം നമുക്കെന്നു ചൊല്ലി
ജീവിക്കനല്ലൂ മഹാദേവശംഭോ.

അംഭസ്സിലുള്ളോരു പോളയ്ക്കു തുല്യം
ഡംഭിച്ചു മേവുന്ന മർത്ത്യന്റെ വൃത്തം;
സമ്പത്തുമാപത്തുമന്നന്നുദിക്കും
കമ്പം ജനിക്കും മഹാദേവശംഭോ.

ജ്ഞാനം മനക്കാമ്പിലില്ലെന്നു വന്നാൽ
ഞാനെന്ന ഭാവം മുഴുത്തീടുമേറ്റം;
മാനം മദദ്വേഷരാഗങ്ങളെല്ലാം
ഏനം പെരുക്കും മഹാദേവശംഭോ.

ഞാനെന്നഹങ്കാരമില്ലെന്നു വന്നാൽ
ആനന്ദമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമില്ല;
സ്ഥാനം നിരൂപിച്ചു ശല്യം തുടർന്നാൽ
ഊനം ഭവിക്കും മഹാദേവശംഭോ.

കാണുന്ന ലോകേ ജനിച്ചും മരിച്ചും
കേണും വിശന്നും കരഞ്ഞും വിരഞ്ഞും
വീണും തെളിഞ്ഞും കളിച്ചും പുളച്ചും
പ്രാണിപ്രപഞ്ചം മഹാദേവശംഭോ.

മന്നിൽ പിറന്നുള്ള മർത്ത്യദികാനാ-
മന്യോന്യബന്ധുതമാവശ്യമല്ലോ;
അന്യായകർമ്മങ്ങൾ കൂടാതിരുന്നാൽ
നന്നായ്വരും കേൾ മഹാദേവശംഭോ.

(പതിനാലുവൃത്തം)

---

൧൩. ഒരു കടുഭാഷണം.+

ചലത്തുകൈ വാളുമിടത്തുകൈ കനം
കലന്നിടും പന്തുമേന്തിയക്ഷണം
കലങ്ങുമുള്ളൊത്ത നൃപന്നു മുന്നിൽ നി-
ശ്ചലൻ പുമാനെത്തിയൊരുത്തനപ്പൊഴേ.

ക്ഷമാപനമ്മട്ടറികത്തു ചെല്ലുവോ-
രമാത്യനെക്കണ്ടു കടുത്ത വാക്കുകൾ
ക്രമൽക്കഥിച്ചാൻ; ക്രുധതന്നചിത്തവി-
ഭ്രമാദിമൂലം ഖത! മർത്ത്യനാഴിയിൽ.

"അരേ ദുരാത്മൻ! മതി, നില്ലു നില്ലു നീ,
ചിരേച്ഛ സാധിച്ചു കൃതാർത്ഥനായതോ?
വരേണ്യമാമിത്തൊഴിലിന്നു വല്ലതും
തരേണമല്ലോ തവ പാമിതോഷികം.

നിനക്കു നേരാകുകതല്ലർ മന്നിൽ? നിൻ
മനസ്സു ഫാലാഫലമെന്നു കണ്ടു ഞാൻ;
കനത്തതാം മൂടുപടത്തെയും കുറെ-
ദ്ദിനങ്ങളാൽക്കാലമുയർത്തു മാറിടും.

ചൊക്കു വേണ്ടില്ല, വിലയ്ക്കുപോകുമി-
ത്തരത്തിലെൻ മാളിക ചാമ്പലാക്കുവാൻ
പാർക്കുമർക്കട്ടിവരില്ല; ഭ്രമിയിൽ
പുനം ഭവാനേ കലികാലപുരുഷൻ!

നലത്തൊടും പീവു കൊടുത്തു പാമ്പിനെ-
പ്പുലർത്തി വക്ഷസ്സൊടണയ്ക്കിലപ്പണി
കുലയ്ക്കുകോപ്പിട്ട കടിക്കയില്ലയോ?
ഖലക്കീഴ്നന്ദിയുമിക്കണക്കുതാൻ.

ദരിക്കുകൊമ്പാലുടവേകിയോടിടും
കരിക്കതാളം ഫരികണ്ടെതിർക്കുകിൽ;
ഇരിക്കുമല്ലോ ഭയ, മാക്കുമോഷണാ
ശരിക്കുഷസ്സോളപുമെന്നുമൊത്തിടും?

തുറന്നു ദൈവം മമ ദൃക്കി, നിബ്ഭവാൻ
പറന്ന പോകാൻപണി, ഖഡ്ഗവിദ്യ ഞാൻ
മറന്നതില്ലാ,ജി തുലയ്ക്കുമേലതിൽ-
ത്തിറം നമുക്കാക്കുക തുക്കി നോക്കണം.

കളഞ്ഞുതൊണ്ടിച്ചുടുപന്ത, മത്ര നീ
മിളദ്രസം വന്ന കഠാസ ധാരയാൽ
പിളർക്കുകെൻ മാറിടമോ യശസ്സുഖം
വളർത്തിടും വാനിനെഴും കവാടമൊ."

ഇവണ്ണമോതും പ്രതിഷ്ഠാങ്കണാക്ഷനാ-
മവന്യധീശാഗ്രണിതൻ പുരോഭവി
വിവർണ്ണനായ് ചേഷ്ട വെടിഞ്ഞു തൂണുപോ-
ലവൻ ക്ഷണം നിന്ന നിലയ്ക്കുനിന്നുപോയ്.

(ഉമാകേരളം)

---

൨൫. ബാല്യം.

കുട്ടിക്കുമാരക! നിനക്കുകമേ സുബോധം
വിട്ടില്ല, ലോകവലയത്തിൽ ഭൃത! ചാടിയില്ല,
കാട്ടിൽക്കിടന്നു കളഭം കളിയാടിടുന്ന
മട്ടിൽ സ്വതന്ത്രഗതി പൂണ്ടു സുഖിച്ചിടുന്നു.

നല്ലാന്ന നില്പിതു കളഞ്ഞിടുവാൻ വലിപ്പ-
മുല്പന്നമാക്കി വിലസീടുവതെന്തിനയ്യോ!
അല്പത്വമാണു വലുതാകുവതിന്നുമോഹ-
മല്പേതരം പുനരുദിപ്പിതു ബാലകർക്ക്.

കൊമ്പൻ കളിച്ചു വളരുമ്പൊഴുതും മയക്കി-
ക്കൊപ്പത്തിലാക്കിയിടയും പുനരങ്കുശത്തെയും
നില്പിൽ ക്കൊളുത്തി വളർ തോട്ടിയെടുത്തു ഭാര-
മേല്പിപ്പതിന്വടി യുവായുമകപ്പെടുന്നു.

മുമ്പിൽ ജ്വലിച്ചുലകശേഷവുമേ വെളിച്ചം
വമ്പോടു കാട്ടി മരുവീടിന വഹ്നിയിപ്പോൾ
ചാമ്പൽക്കുഴിക്കടിയിലോട്ടഹ കെട്ടുപോകാ-
തമ്പിൽ കിടപ്പിതു നമുക്കൊരു ഭാഗ്യമത്രെ.

ആരോഗ്യവും പദവിയും ധനവും വളർന്ന
പാരിൽ സുഖിച്ചു മരുവുന്ന മനുഷ്യരാരും
സാരം നമുക്കിവയിലൊന്നിലുമല്ലയെന്നു
തീരെഗ്രഹിച്ചിടുകയില്ലൊരു നാളുപോലും.

ക്ലേശങ്ങളിങ്ങു പലതും വളരുന്ന നേരം
കാശിന്നു പോലുമുതകില്ല വലിപ്പമൊന്നും;
ആശിക്കുമപ്പൊഴതു മുന്നമിരുന്ന ബാല്യം
കാശിക്കു പോയതു തിരിച്ചു ലഭിക്കുവാനായ്".

---

൧൭. സത്യാസ്വയംവരം.

വിപ്രന്മാരുടെ വൃന്ദവുമവിടെ
ക്ഷിപ്രം വന്നു നിറഞ്ഞു തുടങ്ങി.
"താനിതുകേട്ടോ? വിസ്മയമിങ്ങനെ
ഞാനിതിൽമുന്നം കേട്ടിട്ടില്ല.

കാളകളെക്കെട്ടുന്നവനെന്യേ
കന്യകയെക്കെട്ടാനെളുതല്ല;
ശോഷ്ടികളിങ്ങനെ മറെറാരു നാട്ടിൽ
കേട്ടറിവില്ല നമുക്കിഹ വിപ്ര!

കന്യാവിൻെറ സ്വയംവരമെന്നോ?
കാളകൾം തൻെറ സ്വയംവരമെന്നോ?
എന്തൊരു പേരിതിനുണ്ടാക്കേണ്ടി?
എന്തൊരു മോഹമിതാരുടെ സൃഷ്ടി?

മിണ്ടരുതീവക വാഗ്ഗുതമായതു
കണ്ടു രസിച്ചു നമുക്കു വസിക്കാം.
കണ്ടാൽ പറവാൻ കൊവിലെന്നതെ
കണ്ടമിവക്കു വിലക്കിക്കൂടാ.

കണ്ടമേതുഴുവാൻ പൂട്ടിക്കെട്ടി-
ക്കണ്ടോ വലിയൊരു നകവും വെച്ചിഹ
കൊണ്ടുനടന്നു കലപ്പ വലിപ്പാൻ
കൊള്ളാം കാളകളതുകൂടാതെ;

വേളി കഴിപ്പാൻ വന്ന ബ്രഹ്മാർ
കാളയെ മുന്നം കെട്ടണമെന്നൊരു
കേളിനടത്തിയ ദേഹം നല്ലവ-
താളിയതല്ലാതെവ്വരചെയ്യാം?

കാളകൃഷിക്കാരന്മാരിൽ ചില-
രാളായ്വരുമേ കാളകഠം കെട്ടാൻ
കാളക്കാരനു കന്യാദാനം
കോളായ്വരുമോ കോസലനുപനും?

(കുഞ്ചൻനമ്പിയാർ)

ഫനഃ ന്യഗൻ.

പട്ടതപമേറുന്നൊരു ദ്രുസുനു ഞാൻ
കൊടുത്ത ഗോപൊന്നിഹ വന്നുകൂടിനാൻ
ഉടൻ ഗ്രഹിക്കാതതിനെപ്പിടിച്ചുഹോ!
കൊടുത്തു പോയ്പിന്നൊരു ദ്രുസുനു ഞാൻ.

തദന്തരേ ഗോപൂടയൊരു ദ്രുസുരൻ
മദന്തികേ വന്നുരചെയ്ത കോപവാൻ
"ഇതെന്തെടോ ദത്തപരിഗ്രഹാഗ്രഹം
കൃതം ത്വയാ നന്നിതു നന്നു ദുർമ്മതേ!

കനക്കവേ മൂഢ്നതായ ഭൂപതേ!
നിനക്കു ദാനത്തിനു ദീനമില്ലെടോ!
പശുക്കളോ വല്ലതുമൊന്നുകൊണ്ടു നി
പലക്കു നൽകിപ്പുരലോകമീഹസെ."

അനന്തരം ഞാനുരചെയ്ത സാദരം:—
"ധനം തരാം, ധേനുസഹസ്രവും തരാം,
എനിക്കു ബന്ധം ഗൃഹിയായ്ത കൊണ്ടിദം
ജനിച്ചു ഹേ ദ്രുസുര! കൈതൊഴുന്നു ഞാൻ."

"ഇതൊന്നുമെന്നോടുരചെയ്ത വേണ്ട നീ
ഹിതം നമുക്കുള്ളതു മാത്രമേകണം."
ഇതി ക്രുധാ മാമുരചെയ്ത ദ്രുസുരൻ
തതോഹമന്യദ്വിജനോടു ചൊല്ലിനാൻ:—

"ഇതിന്നു ലക്ഷം പകരം തരാം പശു-
നിതിങ്ങു തന്നാലുമെടോ! മഹീസുര!"
"ഇതിന്നു വേണ്ടിപ്പകരം തരേണ്ട നീ
ഇതെൻറഗോവെ"ന്നവനും മഹാശനാൻ."

വിഷണ്ണനായി സ്ഥിതിചെയ്ത തത്ര ഞാൻ
വിഷം കണക്കേ കടുകോപി ദ്രുസുരൻ
ശപിച്ചു "മൽഗ്രോവിനെ മറൊരുത്തനാ-
യ്ക്കൊടുത്ത നീയും കുകലാസമായ്ഭവും;

കുഴിഞ്ഞ പൊട്ടക്കിണറിന്നകത്തു നീ
പതിച്ചു പോകെ”ന്നരുൾചെയ്ത ഭ്രസുരൻ.
ഗമിച്ചു ഞാനും പുനരോരുരുപനായ്
പതിച്ചു കൂപത്തിലിതിങ്ങനെ കഥ.

(ശ്രീകൃഷ്ണചരിതം മണിപ്രവാളം)

---

൫൭. ധർമ്മപുത്രരുടെ രാജ്യഭാരം.

കൃഷ്ണഭക്തരിൽ മുൻപനാകിയ യുധിഷ്ഠിരൻ
കൃഷ്ണസാരഥിയായ ജിഷ്ണു ഭീമാദിയോടും
കൃഷ്ണയാം കാന്തയോടും മിത്രവൃന്ദങ്ങളോടും
വിഷ്ണുമായയെക്കണ്ടു വിസ്മയചേതസ്സോടും
മന്നവന്മാരെയെല്ലാം തന്നുടെ കാല്ക്കലാക്കി
മന്നിടമെല്ലാമൊക്കെക്കൈത്തലത്തിലുമാക്കി
സത്യത്തെ നാവിന്മേലും കൃപയെ ചിത്തത്തിലും
വൃത്തത്തെ രാജനീതികളുമാക്കി നിത്യം
ഭക്തിയെ കൃഷ്ണങ്കലും കൃഷ്ണനെ മനസ്സിലും
നിത്യകർമ്മാദികളെപ്പരമാത്മാവിങ്കലും
ഭ്രുതിയെ ഭ്രുവിങ്കലും ഫാലദേശത്തും ചേർത്തു
ഭ്രൂതലമേകച്ഛത്രമായതങ്കീഴാക്കി
ദാനവാരിയെ തൻറെയുള്ളിലും കരത്തിലു-
മാനന്ദം വരുമാറു ചേർത്തു രക്ഷിക്കും കാലം,
പരിപാല്യകളാകും പ്രജകൾക്കൊന്നുകൊണ്ടും
പരിതാപങ്ങളില്ല പാർത്ഥിവഗ്രഹണങ്ങളാൽ;
അതിവൃഷ്ട്യനാവൃഷ്ട്യഗ്നിവഹ്നിവായുക്കളാലു-

മതികൂരങ്ങളായ ദുഷ്ടജന്തുക്കളാലും
ഒരു സങ്കടമില്ല ഭൂമിയിലൊരേടത്തും;
മരണംവരുവീല ബാലകന്മാക്കുമെന്നും;
ചെയ്യുമെന്നുള്ള ശബ്ദം പോലുമില്ലെങ്ങുംകേൾപ്പാൻ;
ശൈത്യവുമില്ലാതെയില്ലാരുമെ പുരുഷന്മാർ;
കുസുമഫലദലപൂർണ്ണങ്ങളായേ നിൽപൂ
ലതകളോടും കൂടി വൃക്ഷങ്ങളെല്ലാനാളും;
സപധമ്മങ്ങളെ പരിപാലിക്കുമെല്ലാവരു-
മധമ്മങ്ങളുമില്ല വിധമ്മങ്ങളുമില്ല;
പരദ്രവ്യത്തിലൊരു കാംക്ഷയില്ലൊരുവനും;
ദരിദ്രന്മാരുമില്ല, കൃപണന്മാരുമില്ല,
ഹരുദ്രോഹികളില്ല, സുരദ്രോഷികളില്ല,
ഹരുദ്രോഹവുമില്ല, മാനുഷ്യക്കൊരുനാളും;
സചിവപുരോഹിതസാമന്തസഹോദര
ദ്വിജബാഹ്മണവൈശ്യപാദജാദികളോടും
സൂതമാഗധവന്ദിസ്തുതിപാഠകന്മാരും
നാദമോഹനന്മാരാം ഗായകവരന്മാരും
മൃദംഗപടഹാദിപ്രചണ്ഡ വാദ്യങ്ങളും
മതംഗൊരുവരഥതുരഗപത്ത്യാദിയും
വേണുവീണാദിമൃദുവാദ്യങ്ങൾ മേളത്തോടെ
വീണാപാണികൾ നടിച്ചുടിന ലാസ്യങ്ങളും
ദിക്കുകൾ മുഴങ്ങുമാറങ്ങധമ്മാത്മജൻ
മുഖ്യസേവകന്മാരുമായ് സഭാതലം പുക്കാൻ;
അസ്ഥാനമണിമയമണ്ഡപമധ്യേ പര-
മാസ്ഥയാ സിംഹാസനം പുക്കിരുന്നരുളിനാൻ.

(എഴുത്തച്ഛൻ)

---

൧൨. പുത്രവാത്സല്യം.

നന്ദൻതുടങ്ങിന വല്ലവന്മാരെല്ലാം
നന്നായി നിന്നു ഭുജിച്ചുപിന്നെ
വൃഷ്ണികളോടു കലമ്പി നിന്നീടുന്ന
കൃഷ്ണൻതാൻ വന്നതു കേട്ടനേരം,
ചെട്ടെന്നു പോയവൻ ചാരത്തു നിന്നിട്ടു
തുഷ്ടനായ് നിന്നൊരു നന്ദനപ്പോൾ,
ആനകടുന്തടി തന്നെയും പൂണ്ടുനി-
ന്നാനനം പൂകിനാരാദരവിൽ;
ദേവകി തന്നെയും പൂണ്ടുനിന്നങ്ങനെ
മേവിനിന്നീടുമശോദയപ്പോൾ,
കണ്ണൻ താൻ വന്നതു കണ്ടൊരു നേരത്തു
കണ്ണനീർ വീഴ്ത്തിയണഞ്ഞു ചെമ്മേ,
കോപിച്ചു പണ്ടു താൻ കോലുമായ് ചെല്ലുമ്പോൾ
വേവിച്ചുമേയുന്ന മേനി തന്നെ,
ചാലേ പിടിച്ചുടൻ പൂണ്ടു നിന്നീടിനാൾ
ബാലനായുള്ള നാളെന്നപോലേ;
പാടിച്ചു നിന്നുള്ള പാഴായ്മ ചെയ്യായാൽ
പാശത്തെക്കൊണ്ടു പിടിച്ചുകെട്ടി,
തിണ്ണം വലിച്ചു മുറുക്കി ഞാൻ നില്ക്കയാൽ
ഉണ്ണിക്കൈമേനിയിൽ പുണ്ണുണ്ടല്ലോ,
എന്നങ്ങുചൊല്ലിത്തലോടിത്തുടങ്ങിനാൾ
നന്ദജൻ തന്നുടേ മേനിപിന്നെ;

എന്മടി തന്നിൽ ഞാൻ നന്നായി വച്ചുകൊ-
ണ്ടെന്മകൻ വാഴ്കെന്നു ചൊല്ലുന്നേരം,
എന്മുഖം നോക്കീട്ടു പുഞ്ചിരി തൂകുന്ന
നന്മുഖം കാണട്ടേയെന്നു ചൊല്ലി,
അമ്മുഖം തന്നെ മുകർന്നു തുടങ്ങിനാ-
ളമ്മയായുള്ള യശോദയപ്പോൾ,
നന്മധു തൂകി നിന്നൊന്മടി തന്നിലായ്
നന്മുലയുണ്ടു ചിരിക്കുന്നേരം,
തിണ്ണമെന്മാറിലടിച്ചു നിന്നീടുന്നോ-
രുണ്ണിക്കൈ കാണട്ടേയെന്നുചൊല്ലി,
മെല്ലെന്നെടുത്തു മുകർന്നു നിന്നീടിനാൾ
പല്ലവം വെല്ലുന്ന പാണി തന്നെ;
എന്നുടെ ചേലയിൽ ചേറു തേച്ചീടിനോ-
രുണ്ണിക്കൈ കാണട്ടേയെന്നും ചൊല്ലി,
സമ്മോദം പൂണ്ടു മുകർന്നു നിന്നീടിനാൾ
തന്മകൻതന്നുടെ ഫാലങ്ങളേ.

(ചെറുശ്ശേരി)

---

൬൯. ദുർമ്മോഹം.

ദുർല്ലഭത്തിലതി മോഹമാക്കുമേ-
യില്ലെയെന്നു വരികില്ല നിർണ്ണയം;
തല്ല കൊൾകിലുമഹോ! മരിക്കിലും
പുല്ലു പോലെ കരുതും തദാജ്ഞനെ.

പിതൃയെത്ര വരുമതുയത്രയും
പാത്തു തൃപ്തിയണയാതെ പിന്നെയും
വേണമെന്നു കരുതും ദുരാഗ്രഹി-
യ്ക്കുണിനുള്ളതുമകന്നുപോം ദ്രുതം.

അന്യനുള്ളതു തനിക്കു നേടുവാ-
നുള്ളതും ചിലവഴിച്ചിടുന്നവൻ
കയ്യിലുള്ളതു കളഞ്ഞു നേടുവാൻ
പോയതും വഴതി വന്നു ചേർന്നിടും.

കിട്ടിയാലുമഥവാ ദുരാഗ്രഹി-
യ്ക്കെത്തുമേറെയതിലങ്ങനർത്ഥവും;
തിട്ടമേതുമിതാജ്ജനത്തിനാൽ
തീരുകില്ലൊരുവനും ദരിദ്രത.

വൃദ്ധനായിവരുമപ്പൊഴൊട്ടമേ
നിർധനത്വമിയലാതെ മാനമായ്
ഇദ്ധസൌഖ്യമൊടു വാണിടുന്നതി-
ന്നിദ്ധരിത്രിയിൽ നിനയ്ക്കുമേവനും.

അന്ധനായവനതങ്ങുനേടുവാൻ
പന്തയം പൊരുതുമെന്നു തന്നെയും,
കിന്തു സന്തതമെതിർത്തുവന്നിടും
ഹന്ത! സർവ്വുമവനേറ നേക്കുതാൻ.

ജീവനെക്കരുതി സൌഖ്യസാധനം,
മാനവും കരുതി ജീവനും പുനഃ,
സ്വത്തിനെക്കരുതി മാനവും കള-
ഞ്ഞീവിധംസകലവും നശിച്ചിടും.

ദുഷ്ടചേഷ്ട തുടരുന്നവന്നു താൻ
കഷ്ടമീവിധമകപ്പെടും ക്ഷണം;
നഷ്ടമാകുവനുള്ളതൊക്കെയും,
കിട്ടുകില്ല പുനരിച്ചയുള്ളതും.

ഏറെയുള്ളതു നിമിത്തമൂനമാ-
യുള്ളതും കവരുവാൻ ദുരാഗ്രഹം
കൂടിവന്നു ദുരയേറവന്നു താൻ
ക്ലേശമേറുമകതാരിലെപ്പൊഴും.

മൂഢനാകുമവനീ വിധം തുടർ-
ന്നാധിഭാവമധികം ലഭിക്കുവാൻ
ഗാഢമായ നിനവോടെ പോയുടൻ
ബാഢമുള്ളതുമകറ്റി വന്നിടും.

.....

൨൦. കൃത്തിക.

പൂരഹരസംഭവനേവമുരച്ചും,
നിരവധി കോപം പൂണ്ടു വിറച്ചും,
തിരുമിഴി വിരവിലുരുട്ടി മിഴിച്ചും,
കരതലമഴകൊട്ട മണ്ണിലുരച്ചും,
സുരുചിരജടമുടി ധരണീതലമതി-
ലുരുതരരഭസമടിക്കുന്നേരം,

പെരിക ഭയങ്കരിയാമൊരു കൃത്തിക
പെരികിനൊടുടനേ തത്ര ജനിച്ചു.
തുടുതുടെ വിലസും നേത്രദ്വയവും,
ചടചടവികടപ്രകടദ്വനിയും,
ജടകളുമനവധി സടകളുമുന്നത-
തടിയും നഗവരകൊടുമുടിപോലെ;
കുടിലമതാകിന നേത്രം കണ്ടാൽ
കിടുകിടെ നിന്നു വിറയ്ക്കും ലോകം;
നടനം കൊണ്ടഥ ഭൂമി കുലുക്കി
തുടനം ചെയ്യും സംശയമില്ല.
'കഠിനത ചെയ്തൊരു ധരണീപതിയെ
ഝടിതിയിലിടിപൊടിയാക്കി വരേണം
ചൊടിയൊടു പോകെ'ന്നമുനി ജരഡൻ
വടിവൊടു ചൊന്നതു കേട്ടു തിരിച്ചു.
ഉൽകട ഘോരകരാളകൃപാണം
കൈക്കലെടുത്തൊരു മാരണദേവത
ഊക്കൊടടുത്തു വരുന്നതു കണ്ടോ-
നക്കം നരവരനുണ്ടായില്ല.

(കുഞ്ചൻനമ്പിയാർ)

൨൫. ബാലോപദേശം.

പ്രായംതികഞ്ഞു പുരുഷത്വമിയന്നിട്ടുമോ-
ളീയുള്ളവന്നു തരുമോ സുഖമീശനെന്തോ?
ഇബ്ബാല്യകാലമതിനാൽ സുഖമായിരിക്കാ-
നുദ്യോഗമൊന്നു തുടരേണമെനിക്കതിപ്പോൾ.
മാതാവു തന്റെ മുടിവാം മൊഴിയോടുകേട്ട-
മച്ഛന്റെശാസനയെഴുന്നൊരു ദൃഷ്ടിയേറും
ഭയമുള്ളുമച്ഛനുമതീവ മനസ്സിൽ മോദ-
മേകും മകന്നു കരയാൻ വരികില്ല വേള.
തന്നാൽ കഴിഞ്ഞൊരുപകാരമടുത്തുചേരു-
ന്നേവർക്കുമിന്നു കനിവോടരുളുന്ന ബാലൻ
സർവ്വേശ്വരന്റെയുമനുഗ്രഹമേറു മേന്മൽ
വാഴും സുഖത്തൊടിഹ ജീവിതകാലമാകെ.
നീചത്വമാന്തിതുളുമുൽസ്സിതമായിടുന്ന
കള്ളത്തെയേവനഹിതുല്യമകറ്റിടുന്നോ,
ലോകത്തിലുള്ള നിയമങ്ങളുടേതിനേക്കാൾ
മാഹാത്മ്യമേറിടുമവന്റെ നടപ്പിനെല്ലാം.
ഏവംസുചിച്ചുമരുവുന്നൊരു ബാലനെന്നും
കർത്തവ്യമാകെ നിറവേറുമതുനായി;
സത്യം വദിക്കുമതുപോലെയവന്റെ നാവു-
മാനന്ദമേകുമകതാരിലവന്റെ വാക്കും.
തന്നുള്ളിലുള്ളതുമുഴുക്കെ മഹേശനെന്നും
കാണുന്നുവെന്നവനറിഞ്ഞിടുമാകയാലേ
ആകുന്നപോലെ ശരിയായ് സകലം നടപ്പും
ഗേഹേ ച, കേളിസമയേ, പഠനേ ച, നിത്യം.

---

൨൨. സമുദ്രം.

നേരുറ്റ ഗംഭീരതയാലധൃഷ്യമായ്-
പ്പാരം മഹത്വം പെടുമപ്പയോധിയെ
ചാരത്തു കണ്ടാനതിനോടു തുല്യനാ-
യോരക്കുമാരൻ കുതുകോത്തരംഗിതൻ-

വാഹാത്മനും സഗരന്റെ മക്കൾതൻ
ബാഹാബലസ്മാരകവസ്തുപോലവേ
മാഹാത്മ്യപൂർത്ത്യാ വിലസും സമുദ്രമു-
ത്സാഹാനുമോദങ്ങളുവന്നു നൽകിതേ.

ഭൂവിന്നു രത്നോജ്ജ്വലകായിയി, ലക്ഷ്മിയാം
ദേവിയ്ക്കു താതൻ, നദികൾക്കു വല്ലഭൻ,
ഗോവിന്ദനന്തഃപുരമെന്നനേകഥാ
കേൾവിപ്പെടുന്നണ്ണവമാക്കു വണ്ണ്യമാം?

പേർവിങ്ങിടും തത്തടവസ്ഥമൂലവും
മഹാവിശദ്ധിഗ്വ്യാപിമഹത്വമൂലവും
ശ്രീവിഷ്ണുവിന്നൊക്കുമിതിന്റെ രൂപമി-
ങ്ങാവില്ലൊരാൾക്കും വിവരിച്ചുരയ്ക്കുവാൻ.

ജന്തുക്കളൊട്ടല്ല ചുവട്ടിൽ, മീതെയോ
വൻതുംഗപോതങ്ങളു; മെന്നിരിക്കിലും,
ചിന്തുന്നതില്ലംബുധി ഭാവഭേദമേ-
റെന്തും ഗംഭീരക്കു വികാരമേകിടാ.

നിന്നാവതോളം ചൊരിയട്ടെ മാരിതാൻ,
വന്നാക്രമിക്കട്ടെ വരട്ടുവേനൽ താൻ,
എന്നാലുമേറെക്കുറവേതുമേല്പതി-
ല്ലെന്നാളുമേറെപ്പരിപൂർണ്ണമണ്ണവം.

താനാണു രത്നാകരമിങ്ങു; ലക്ഷ്മിയാം
താനാണു തൻപുത്രിയുമെന്നൊരുങ്കിനാൽ,
സ്ഥാനാദഗാധാശയമൊക്കുമീയുദ-
ന്വാനാക്രമിച്ചീടുവതില്ല വേലയെ.

ശാന്തം ചിലേടം, ചില ഭാഗമുഗ്മികാ-
ക്രാന്തം, ചിലേടം, പെരികെബ്ഭയങ്കരം,
കാന്തം ചിലേടം, വിലസുന്നിതേവമാ-
സ്വാന്തപ്രഹർഷപ്രദമാം മഹാർണ്ണവം.

(ചിത്രയോഗം.)

---

൩൩. അഭിമാനം.

യാതൊരു പുമാനിഹ ജീവിച്ചു വസിക്കുമ്പോൾ
അത്തരമായാം ബഹുജനങ്ങൾക്കുംജീവിക്കുന്നു,
അപ്പുമാനത്തെ ഭൂമെ കേവലം ജീവിക്കുന്നു,
സൽപുമാനവൻതന്നെ, സാധുമാനവൻ തന്നെ.
തക്കത്തിൽ തന്റെ ഭക്തിമാത്രമേ വേണ്ടുവെങ്കിൽ
പക്കത്തിൽ ചോറും തിന്നു കോയിക്കൽപാർക്കണമോ?

പൊക്കത്തിൽ പറക്കുന്ന പരുന്തും കിളികളും
കൂടെ തന്നത്താനേ പോറി രക്ഷിക്കുന്നില്ലേ?

അക്കണക്കുള്ള ജന്തും ചത്താലും ജീവിച്ചാലും
മിക്കതുമനേഷണമാക്കാനുമുണ്ടോ ജ്യേഷ്ഠ!

കൂടെ നിരൂപിച്ചാൽ ഭൂപതിസേവകൊണ്ടു
തൽകുലത്രാണനത്തെ സാധ്യമെന്നറിഞ്ഞാലും.

തന്നുടെ ബലത്തിനും പൌരുഷത്തിനും താഴ്ച്ച
വന്നുപോകാതെ തന്നെ വല്ലതും സാധിക്കേണം.

ഭൂകതിമാത്രമേയല്ലാ മാനികർക്കഭിപ്രായം
ശക്തി കാട്ടേണമെന്നേ യെപ്പക്കും തൃപ്തിയുള്ളൂ.

ശോകടെ ശപം തിന്മാനാഗ്രഹിച്ചിട്ടുക്കുന്ന–
ശപാക്കളും തമ്മിൽ തമ്മിൽ ക്രൂരച്ചും, കലഹിച്ചും,

തരി മാംസവുമില്ല ഞരമ്പുമില്ലനല്ലൊ-
രിരിമ്പിൻകണ്ടംപോലുള്ളസ്ഥിമേൽ പിടിപെട്ട

കാരിമ്പിൻചണ്ടിപോലെ കടിച്ചും കാന്നും തമ്മിൽ
ഉരമ്പി ശ്ലോഷിക്കുന്നേ കൂക്ഷിപൂരണം നാസ്തി.

തനിച്ച സിംഹങ്ങൾക്കു തന്നുടെ മുമ്പിൽ വരും
തടിച്ച ക്രോഷ്ടാക്കളെ വധിപ്പാൻ മോഹമില്ല;

തടിച്ചുകുലയാനക്കൊമ്പനോടമർ ചെയ്യ
വധിച്ചു കടുഞ്ചോര കുടിച്ചേ തൃപ്തിയുള്ളൂ.

എന്നതു കൊണ്ടു ചൊന്നേൻ തന്നുടെ ബലം കാട്ടാ-
തന്യമാകുന്നോരന്നം ഭക്ഷിപ്പാൻ ചിതം പോരാ.

പട്ടിക്കുണ്ടുരുളയും കൊണ്ടുചെല്ലുമ്പോളവൻ
കാട്ടുന്ന ശൌര്യം കണ്ടാലെതുയും ചിരിയാകും;

വട്ടത്തിലോടുംപിന്നെ വാലങ്ങു വിറപ്പിക്കും
മുട്ടകൾ കുത്തിക്കുനിഞ്ഞൂഴിയിൽ പററിത്താഴും,
പെട്ടെന്നു ദാതാവിന്റെ വക്രവുമുദരവും
ഒട്ടൊട്ടനോക്കിച്ചില ശബ്ദങ്ങൾ പുറപ്പെടീ-
ച്ചിങ്ങിനെ വികൃതികൾ കാട്ടാതെ ക്ഷിപ്രം തൻ
ചങ്ങാതിക്കൊരുനാളും സംഗതി വരുത്തില്ല.
കുംഭിരാജനു തിന്മൻ വാഴ്ത്തും കൊടുത്തെന്നാൽ
സംഭ്രമം കൂടാതവൻ മേടിച്ചുക്ഷിച്ചീടും.
ഗജഭീരവിലോകനഭാവവും ഭയങ്കരം
വന്ധ്യനാമുരുഷന്റെ ഭാവമിങ്ങനേവേണ്ടൂ.
തന്നുടെ വിദ്യകൊണ്ടും തന്നുടെ ശൌര്യംകൊണ്ടും
തന്നുദരത്തെ പൂരിക്കുന്നവൻ മഹാധന്യൻ;
ശാഖിനെപ്പോലെ കിഴിഞ്ഞാശ്രയിച്ചുണ്ണുന്നവൻ
കേവലം ക്രിമിപ്പായനെന്നതേ ചൊല്ലാനുള്ളൂ.
വിക്രമംകൊണ്ടും വിജ്ഞാനാദികൾകൊണ്ടും പത്തു
ദിക്കുകൾ വെളുപ്പിക്കും കീർത്തിധാവല്യത്തോടെ,
യാതൊരുപുമാൻ മഹാമാനിയായ് ജീവിക്കുന്നു
നീതിമാനവൻ ജീവജീവനെന്നുരചെയ്യാം.

(൩൬

൨൪. ശ്രീമൂലംതിരുനാൾ.

സുമുചിതവഞ്ചിധരാതല-
സമുദിതസൽപൂണ്ണ്യപരിണതിയൊ?
സമുദഞ്ചിതശുഭജനതാ-
സമുദയസൌഭാഗ്യഭാഗ്യകന്ദളമൊ?
സ്യാനന്ദൂരപുരസ്ഥലി
സാനന്ദംവച്ചു പോററിടും നിധിയൊ?
അനന്ദനീയഗുണതതി
ഹാ!നന്ദിച്ചൊത്തുചേന്ന വരഗൃഹമൊ?

സജ്ജനരക്ഷണദീക്ഷാ-
സജ്ജമഹാക്ഷാത്രധർമ്മവിലസിതമൊ?
തജ്ജളചോരാടികർം തൻ
തജ്ജനമതിനുള്ള തീവ്രമാം പവിയൊ?

നികടനിവാസിപ്രിയജന-
നികരമഹാസിദ്ധമന്ത്രദൈവതമൊ?
സുകവിബുധപ്രവരേക്ഷണ-
സുകരസുവിശ്രാണനോൽക്കനന്ദിനിയൊ?

സൌഭാഗ്യാബ്ധിയിൽനിന്നും
ശ്രീഭാഗ്യത്തോടുദിച്ച ശശധരനൊ?
ഭൂഭാരത്തെത്താങ്ങാ-
നാഭാസിച്ചുത പാണ്ഡുമഹിപതിയോ?

ചിൽഷ്ണുരുഷ്ണനെ വെടിഞ്ഞി-
ട്ടുഷ്ണമാതാശ്രയിച്ച ശുഭനുവോ?
സൽഷ്ണുതാക്ഷിയുഗത്തിനു
കുഷ്ണുരത്തിൻെറ നേമ്മയാം പൊടിയൊ?

അമൂലം പല്ലവിത-
ശ്രീമൂലസപർദ്ദമാഗ്രതല്ലജമൊ?
ഈമൂലദേവനെന്നായ്
നാമൂഹിച്ചീടിലെന്തതിൽകുറവം?

.....

൨൪. രാമാഭിഷേകം.

അപ്പോളഭിഷേകകോലാഹലാത്മമായ്
തൽപ്പുരമൊക്കേ നിറഞ്ഞു ജനങ്ങളാൽ;
ഭ്രമിദേവന്മാരും, ഭ്രമിപാലന്മാരും,
ഭ്രമിസ്പൃശോ വൃഷലാടിജനങ്ങളും,
താപസവൃദ്ധരും, കന്യകാവൃന്ദവും,
ശോഭതേടുന്ന പെൺകൊറാക്കൂട്ടം, തഴ,
ചാമരം, താലവൃന്തം, കൊടി, തോരണം,
ചാമീകരാഭരണാദ്യലങ്കാരവും,
വാരണവാജിരഥങ്ങൾ, പദാതിയും,
വാരനാരീജനം, പൌരജനങ്ങളും,
ഹേമരത്നോജ്വലദ്ദിവ്യസിംഹാസനം,
ഹേമകുംഭങ്ങളും, ശാർദ്ദൂലചർമ്മവും,
മറ്റുംവസിഷ്ഠൻ നിയോഗിച്ചതൊക്കവേ
കുറവൊഴിഞ്ഞാശു സംഭരിച്ചീടിനാർ
സ്ത്രീബാലവൃദ്ധാവധി പുരവാസിക-
ളാബദ്ധകൌതുകലാബ്ധിനിമഗ്നരായ്,

രാത്രിയിൽ നിദ്രയും കൈവിട്ടമാനസേ
ചീത്തപരമാനന്ദത്തോട്ടമേവിനാർ.

നമ്മുടെ ജീവനാംരാമകുമാരനെ
നിർമ്മലരത്നകിരീടമണിഞ്ഞതി-

രമ്യമകരയുതമണികുണ്ഡല-
സമുജ്ജ്വലശോഭിതഗണ്ഡസ്ഥലങ്ങളും,

പുണ്ഡരീകച്ഛദലോചനഭംഗിയും,
പുണ്ഡരീകാരിമണ്ഡലതുണ്ഡവും,

ചന്ദ്രികാസുന്ദരമന്ദസ്മിതാഭയും,
കുന്ദമുകുളസമാനദന്തങ്ങളും,

ബന്ധൂകസൂനസമാനാധരാഭയും,
കന്ധരരാജിതകൈടസ്ഥഭരതാവും,

ബന്ധുരാഭം തിരുമാറുമുദരവും,
സന്ധ്യാഭ്രസന്നിഭപീതാംബരാഭയും,

പൂഞ്ചേലമീതെ വിളങ്ങി മിന്നീടുന്ന
കാഞ്ചനകാഞ്ചികളും, തനുമധ്യവും,

കുംഭികുലോത്തമൻ തുമ്പിക്കരംകണ്ടു
കുമ്പിട്ടുപുച്ഛിച്ചുമൂരുകാണ്ഡങ്ങളും,

കുംഭീന്ദ്രമസ്തകസന്നിഭജാനുവും,-
മംഭോജബാണനിഷംഗാഭജംഘയും,

കമ്പം കലർന്നുകമഠപ്രവരനും
കുമ്പിട്ടനോരു പുറവടിശോഭയും,

അംഭോജതുല്യമാമംഘ്രിതലങ്ങളും,
ജംഭാരിരത്നം തൊഴും തിരുമേനിയും,

ഹാരകടകവലയാംഗുലീയാദി
ചാരുതരാഭരണാവലിയും, പൂണ്ടു
വാരണവീരൻ കഴുത്തിൽ തിരുത്തോടു
ശൌരാതപത്രം ധരിച്ചുരികേ നിജ-
ലക്ഷ്മണനാകിയ സോദരൻ തന്നോടും
ലക്ഷ്മീനിവാസനാം രാമചന്ദ്രൻ മുദാ
കാണായ്വരുന്നു നമുക്കിനിയെന്നിദം
മാനസതാരിലുദിച്ച നമുക്കെല്ലാം
ക്ഷോണീപതിസുതനാകിയ രാമനെ
ക്കാണായ്വരും പ്രഭാതേ ഖലു!നിർണ്ണയം.
രാത്രിയാം രാക്ഷസി പോകുന്നതല്ലെന്നു
ചിത്തവിഷാദമോടെൾസുകൃമുൾക്കൊണ്ടു
മാർത്താണ്ഡദേവനെക്കാണാഞ്ഞു നോക്കിയും
പാർത്തുചാർത്താനന്ദപൂർണ്ണാമൃതാബ്ധിയിൽ
വീണുമുഴുകിയുംപിന്നെയുംപൊങ്ങിയും
വാണീടിനാർചൂരവാസികളാദരാൽ.

(എഴുത്തച്ഛൻ.)

൫൩. ഭീമദുശ്ശാസനയുദ്ധം.

പട്ടതപംപെരുത്തുള്ള രണ്ടാളുമൊപ്പം
തുടുത്തുള്ള നേത്രങ്ങൾ പൊട്ടെന്നുരുട്ടി
അടുത്തേറു തമ്മിൽത്തുടങ്ങും പ്രഹാരം
തടുത്തുംതരംപോലെ വൻപോർ നടത്തി.

ഇരമ്പിക്കയത്തേറുതുംഗസ്വനോദ്യ-
ത്തരംഗങ്ങളാം രണ്ടുസിന്ധുക്കൾപോലെ,
പരം ഘോരഘോരാട്ടഹാസങ്ങളാൽ ഭീ-
ദരം ചേത്തെതുത്താരമിരുത്തിടുമ്പോൾ.

മഹാവേശമോടാഞ്ഞു തല്ലുന്നതാമ-
ഗ്ഗദാദണ്ഡമൊന്നിച്ചു ഭിന്നിച്ചിടുമ്പോൾ
തദാ വിഷ്ഫുലിംഗങ്ങൾ വാനിൽച്ചിതറുമ്പോൾ
തദാലോകകന്മാർക്കു ശല്യത്തിനായി-

ഇടിക്കുംമട്ടുപ്പുംപെടുത്തുന്നതാമാ-
ഞ്ഞടിക്കുംചടാരാവമുഗ്രാട്ടഹാസം
തടിക്കുന്നഘോഷത്തൊടുപ്പല്ലിറുമ്മി-
ക്കടിക്കുംകടുധ്വാനമാഹന്തഘോഷം.

വിടാതേറുതമ്മിൽപ്പിടിച്ചുംകടിച്ചും
ചടാരാവമംഗങ്ങൾ ഞെക്കിപ്പൊടിച്ചും
സ്ഫുടാംഗക്ഷതപ്രാതവിസ്രംസിംക്ത-
ചരടാബിന്ദുവൈഡൂര്യമാല്യംവഹിച്ചും;

കരംകോർത്തുചുറ്റിത്തിരിഞ്ഞുംമറിഞ്ഞും
തരംനോക്കിയുക്കിൽപ്രഹാരംതടഞ്ഞും
ശരംപോലെപാഞ്ഞേറുമുട്ടിപ്പിടഞ്ഞും
പരംപാണിബന്ധംവിടാനായ്കടഞ്ഞും;

പ്രഹാരപ്രകാരങ്ങളോരോന്നിവണ്ണം
ഹഹാ! സാഹസത്തോടുചെയ്യുന്നനേരം
വിഹായസ്സിൽനിന്നുന്നദേവർഷിമാരും
മഹാവിക്രമന്മാരെമാനിച്ചിരുന്നാർ.

ജരാസന്ധജേതാവുദ്ദ്യുമ്നാസനൻ തൻ
കരാഗ്രത്തിലെത്തിപ്പിടിച്ചാത്തരോഷം
ചിരാൽച്ചേന്നു ചുറ്റിത്തിരിപ്പിച്ചു തള്ളി-
ധരാശയ്യയിൽ തച്ഛരീരത്തെവീഴ്ത്തി.

---

൨൭. ഒരു കുമാരൻ.

കാമാനുകൂലതരമാം പിതൃലാളനത്താൽ
കാമാതിഃകാമളകളേബ്ബരനക്കുമാരൻ
ശ്രീമാൻ ദിനംപ്രതി വളർന്നിതു, സൂര്യരശ്മി-
സ്തോമാപ്തിയാൽ ശിശുനിശാകരനെന്നപോലേ.

മാലോകരാൽ മഹിതയായ മനോരമയ്ക്കു,
മാലോലലീലമളകേശനുമാശയത്തിൽ
പൊയ്‌ലോമിയാർക്കുമമരേശ്വരനാം ജയന്തൻ
ചോലോമലർകനവൻ പരിതുഷ്ടി ചേർത്തു.

സോമാഭിരാമതനുവാം സുതനെ സഭാഗ്യ-
ഭ്രമാവിനാൽ മടിയിൽവച്ചു പൂണ്ടു ഗാഢം
പ്രേമാർദ്രനായ്യുതിലാണ്ടതുപോലുദഞ്ച-
ദ്രോമാഞ്ചകഞ്ചുകിതനായി വിളങ്ങി മന്നൻ.

തുമ്പുല്ലുമൊട്ടിനെതിർ പല്ലുകളുല്ലസിയ്ക്കു-
മാമുഗ്ധഹാസമൊടുമഞ്ചിതമാം മുഖത്തിൽ
ശ്രീമുത്തൊളിശ്രമജുതോയകണങ്ങളോട്ടും
കാൽ, മുട്ടു, കയ്യിതുകളുന്നി നടന്നു ബാലൻ.

കൊണ്ടോട്ടമായയുടെ കൈവിരലും പിടിച്ചു-
കൊണ്ടായവൻ കിമപി പിച്ച നടന്നിടുമ്പോൾ
കണ്ടോത്തെടുത്തലിവൊടമ്മ നറും മുലപ്പാൽ
കൊണ്ടോർദ്രമാമുരസി ചേത്തുടനമ്മവച്ചു.

പൂഞ്ചായൽ പുഞ്ചിരി പുരണ്ട മുഖത്തു ചിന്നി-
ച്ചാഞ്ചാടിയോടിയുമിടയ്ക്കു തടഞ്ഞു വീണും,
തേൻചാറുമാറു പല കൊഞ്ചൽമൊഴിച്ചുമുണ്ണി
താൻ ചാരെ നില്പവരെ മോദരസത്തിൽ മുക്കി.

കൈവല്ലിയാൽ തടവിയങ്കതലേ കിടത്തി-
ബ്ഭാവം തെളിഞ്ഞു മുല നൽകിയ തായയാളെ,
'പാവയ്ക്കുമമ്മ മുല നൽകണ'മെന്നുകൊഞ്ചു-
മാവത്സനാർദ്രഹഷിതാഞ്ചിതവക്ത്രയാക്കി.

സന്നാംഗരണ്ണി വീഴുമെന്ന ഭയാലെടുപ്പാൻ
പിന്നാലെ ചെല്ലുമവരെപ്പുതുഹാസമോടും
തന്നാനനാംബുജമിടയ്ക്കു തിരിച്ചു നോക്കി-
സ്സന്നാഹമോടിടറിയോടി ഗൃഹാങ്കണത്തിൽ.

കണ്ണഞ്ചിടുംകരം നിലത്തു കമഴ്ത്തിവച്ചു
മണ്ണപ്പമൻപൊടു ചമച്ചതു കുട്ടുകാക്കായ്
വണ്ണം കുറിച്ചു വിഭജിച്ചു, യഥേച്ഛമാകും-
വണ്ണം കളിച്ചു കുലഭ്രതികരൻ കുമാരൻ.

(ചിത്രയോഗം)

൩൭. അസ്തമയം.

വിസ്താരമുള്ള വഴി ചുറ്റി വലഞ്ഞുമൂലം
ദുസ്താപമേറ്റതു കളഞ്ഞു കുളിച്ചിടായാന്
അസ്താചലോച്ചശിഖരസ്ഥലിതന്നിൽനിന്നു
ശസ്താനനാം രവി പയോധിയിലേക്കു ചാടി.

ഈശൻ മറുത്തു നിവസിക്കുകിലേതവക്കും
മോശത്തിലാമരിയ സാധനപൂഷ്പലതാം;
ക്ലേശത്തിൽ വീണിടുമിനന്നവലംബനാർത്ഥം
ലേശം ഫലം കരസഹസ്രവുമേകിയില്ല.

പങ്കം പെടാതെ ബത! പത്തരമാറുകൂട്ടും
തങ്കത്തിനൊത്ത രവിബിംബമമഗ്നമഗാം
പൊൻകട്ടകൊണ്ടു പലമാതിരി പാശി കാട്ടും
കൺകെട്ടു വിദ്യകൾ വിധം വിവിധം വിളങ്ങി.

ഉർവ്വന്തരാപമറവു പരദിഗ്വധു ചാത്തിവന്ന
തൃത്താലി കണ്ണമതിൽനിന്നു പതിച്ചുപോലെ,
തത്താദൃശപ്രഭകലന്നോരു ഭാനുബിംബം
മുത്താന്നിടാതെയുടനാഴിയിൽ മഗ്നമായി.

പാരിച്ചിടുന്ന ബഡവാമുഖവീതിഹോത്രൻ
പൂരിച്ച ദാഹമൊടു തീയ്യൊളിനാവുനീട്ടി
നീരിൻ നടുക്കു വെളിവാക്കിടുമാവിധത്തിൽ
ഭ്രരിപ്രഭം ദ്യുമണി വാരിധിയിൽത്തിളങ്ങി.

എണ്ണും നടന്നുബഹുചൂട്ട ജനത്തിനെല്ലാം
പൊങ്ങുന്നമട്ടിലഹിമാംശുവുയന്മൂലം
തങ്ങുന്ന ദോഷമൊഴിയുന്നതിനാഴി തന്നിൽ
മുങ്ങുന്നു; ഏനമിഹ സിന്ധുവാലഷ്ടമല്ലോ.

.....

൬൯. ദശാവതാരം.

പണ്ടോശ്ര വേദനിരകട്ടകവന്നു നേരേ
കൊണ്ടോടിനാനൊരു മഹാസുരനഗ്രരൂപി
ചണ്ഡന മത്സ്യവപുഷാ കുലചെയ്ത രക്ഷാ-
മുണ്ടാക്കിവച്ചതുമഹോ തവ ലീലയല്ലോ.

കോലാഹലത്തൊട്ട സുരാസുരമത്ഥ്യമാനേ
പാഴാഴിതൻ പയസി താനൊരു മന്ദരാദ്രിം
സ്ഥൂലം ചെറിഞ്ഞ കമഠാകൃതി പൂണ്ടുമമ്മാ
ചേലോടയത്തതുമഹോ! തവ ലീലയല്ലോ.

ക്ഷോണീപുരാ പെരിയപാത്തിരയാക്കിദൈത്യൻ
താനാശ്ര കട്ടൊരു ജലത്തിലൊളിച്ച കാലം
ചേണാന്ന കോലത കലന്നൊരു തേറ്റതന്മേൽ
മേലങ്ങെടുത്തതുമഹോ! തവ ലീലയല്ലോ.

പാലിച്ചു ലോകമൊരുമാബലിതാനടക്കും
കാലത്തു ബാലവടുവാമനമൂർത്തിധാരീ
മൂളുന്ന മൂവടിയളന്നു സുരാധിപന്നു
മേളം കൊടുത്തതുമഹോ! തവ ലീലയല്ലോ.

കല്യോദയം പരശുരാമത പൂണ്ടു മെന്മേ-
ലുല്ലോലമേ മഴുകൊണ്ടെഴുമൂന്നുവാരം
ചൊല്ലാന്വീരമുടിമന്നവരെക്കമച്ച-
ങ്ങുല്ലാസമാന്തുമഹോ! തവ ലീലയല്ലോ.

നേരേ ഗിരീശവരഗർവ്വിതനായ് ത്രിലോകീം
പോരാടിവെന്നളവു രാവണനാവതല്ലാ
വീരം വധിപ്പതിനമും ദിനനാഥവംശേ
ശ്രീരാമനായവതരിച്ചതു സാംപ്രതം നീ.

നാളിൽ പെരുത്ത ദനുജേന്ദ്രഭരേണ മെന്മേ-
ലാലസ്യമാന്ന ധരണീം കരുണാർദ്ര ചേതാഃ
പാലിപ്പതിന്ന വസുദേവഗൃഹേ പിറപ്പായ്
കാലത്തിനും കമലലോചന! സാഗ്രജോ നീ.

ഇന്നും പെരുത്ത കലിമൂർച്ഛന കൈവരുന്നാ-
ളൊന്നിച്ചു ദുഷ്ടരെ മുടിപ്പതിനുദ്യതാത്മാ
മിന്നുന്ന കല്കിതനു പൂണ്ടൊരു വാളുമേന്തി-
സ്സന്നദ്ധനായ് കുതിരമേലെഴുനള്ളുവോൻ നീ.

(ഉത്തരരാമചരിതംചമ്പു)

ഞങ്ങളുടെ ചില
പ്രസിദ്ധികരണങ്ങൾ.

ഭാഷാഗണിതം ഭാഗം ഒന്നാം പുസ്തകം.	വില
അങ്കഗണിതം രണ്ടാം ഭാഗം രണ്ടാം പുസ്തകം.	൧൰
അങ്കഗണിതം മൂന്നാം ഭാഗം മൂന്നാം പുസ്തകം.	൧൰
അങ്കഗണിതം നാലാം ഭാഗം നാലാം പുസ്തകം.	൧൰
അങ്കഗണിതം അഞ്ചാം ഭാഗം അഞ്ചാം പുസ്തകം.	൧൰
അങ്കഗണിതം ആറാം ഭാഗം ആറാം പുസ്തകം.	൧൰
അങ്കഗണിതം ഏഴാം ഭാഗം ഏഴാം പുസ്തകം.	൧൰
പദ്യമാലിക ഒന്നാം ഭാഗം ഒന്നാം പുസ്തകം.	൧
പദ്യമാലിക രണ്ടാം ഭാഗം രണ്ടാം പുസ്തകം.	൧
പദ്യമാലിക മൂന്നാം ഭാഗം മൂന്നാം പുസ്തകം.	൧
പദ്യമാലിക നാലാം ഭാഗം നാലാം പുസ്തകം.	൧
പദ്യമാലിക അഞ്ചാം ഭാഗം അഞ്ചാം പുസ്തകം ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല.	
പദ്യമാലിക ആറാം ഭാഗം ആറാം പുസ്തകം ഗദ്യം ഗദ്യത്തിലും.	൧൰
പദ്യമാലിക ഏഴാം ഭാഗം ഏഴാം പുസ്തകം.	൧൰
ഗദ്യമാലിക ഒന്നാം ഭാഗം ഒന്നാം പുസ്തകം.	൧൰
ഗദ്യമാലിക രണ്ടാം ഭാഗം രണ്ടാം പുസ്തകം.	൧൰
ഗദ്യമാലിക മൂന്നാം ഭാഗം മൂന്നാം പുസ്തകം.	൧൰
ഗദ്യമാലിക നാലാം ഭാഗം നാലാം പുസ്തകം.	൧൰
ഗദ്യമാലിക അഞ്ചാം ഭാഗം അഞ്ചാം പുസ്തകം.	൧൰
വ്യാകരണ രത്നാകരം ഒന്നാം പുസ്തകം.	൧൰
വ്യാകരണ രത്നാകരം രണ്ടാം പുസ്തകം.	൧൰
വ്യാകരണ രത്നാകരം മൂന്നാം പുസ്തകം.	൧൰
വ്യാകരണ രത്നാകരം നാലാം പുസ്തകം.	൧൰
വ്യാകരണ രത്നാകരം അഞ്ചാം പുസ്തകം.	൧൰
രചനാരത്നാകരം ആറാം പുസ്തകം.	൧൰

മേൽ ചൂണ്ടിയ പുസ്തകങ്ങളും ഞങ്ങളുടെ പ്രസിദ്ധികരണങ്ങളും
ഏതെങ്കിലും ഗവർമെന്റിലേക്കോ സ്കൂൾ കമ്മറ്റിക്കോ സിലബിസിലുൾപ്പെടുത്തുവാൻ
മിക്ക പുസ്തകങ്ങൾക്കും വേണ്ടിയുള്ള പരിഗണയ്ക്കായി കാത്തിരിക്കുന്നു
എന്നതിനെ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

മാനേജിങ്ങർ വാൽവിലാസം,
കോഴിക്കോട് ബി. പി.
'വിദ്യാവിലാസം' പ്രസിദ്ധീകരണശാല
തിരുവനന്തപുരം

E135

പദ്യമാലിക

അഞ്ചാം ഭാഗം.

E135

പ്രസാധകന്മാർ,
എം. രാജരാജവർമ്മത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്
എം. എ., ബി. എൽ.
പാലും കേരളവർമ്മത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്

പ്രകാശകൻ,
തോമസ് പോൾ കി. ഏ.

"ഗവർണ്മെണ്ട് പ്രസ്സിലധികാരശാല,"
തിരുവനന്തപുരം.

കൊല്ലം "ചിത്രാടവർമ്മ" യന്ത്രശാലയിൽ
അച്ചടിപ്പിച്ചു.

(Copy right reserved.)

൧൯൦൯.

Indic Digital Archive Foundation
gpura.org